

Rettenns kendelse af 5. februar 2013 — BSI mod Rådet(Sag T-551/11) ⁽¹⁾

(*Annulationsøgsmål — dumping — udvidelse af antidumpingtold, der er indført på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Kina, til også at omfatte importen af disse varer afsendt fra Malaysia — uafhængig importør — artikel 263, stk. 4, TEUF — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning*)

(2013/C 86/27)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Brugola Service International Srl (BSI) (Cassano Magnago, Italien) (ved advokaterne S. Bariatti og M. Farneti)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede, bistået først af advokaterne G. Berrisch og M. de Morpurgo, derefter af G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 723/2011 af 18. juli 2011 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 91/2009 på importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern og stål afsendt fra Malaysia, uanset om varen er angivet med oprindelse i Malaysia eller ej (EUT L 194, s. 6)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Brugola Service International Srl (BSI) bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 370 af 17.12.2011.

Appel iværksat den 8. januar 2013 af Dana Mocová til prøvelse af Personalerettens dom af 13. juni 2012 i sag F-41/11, Mocová mod Kommissionen

(Sag T-347/12 P)

(2013/C 86/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Dana Mocová (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokaterne D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den af Personaleretten (Tredje Afdeling) afsagte dom af 13. juni 2012 i sag F-41/11, Mocová mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Afgørelsen om afslag på ansøgningen om forlængelse af sagsøgerens kontrakt annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører en retlig fejl hvad angår rækkevidden af legalitetsprincippet, idet Personaleretten dels fandt, at ansættelsesmyndighedens begrundelse på tidspunktet for afslaget på klagen kan træde i stedet for og ændre den begrundelse, der blev givet i forbindelse med afslaget på appellants ansøgning om forlængelse af hendes kontrakt som midlertidigt ansat, dels var af den opfattelse, at begrundelsen er gyldig, når den baserer sig på omstændigheder, der er godtgjort efter den anfægtede retsakt. Appellanten har gjort gældende at:

— hvis appellants kontrakt i det foreliggende tilfælde ikke blev forlænget som følge af antikulationsregel på otte år, vil ansættelsesmyndigheden ikke efterfølgende i svaret på klagen kunne påstå, at kontrakten ikke blev forlænget som følge af budgetbegrænsninger, appellants fortjenester og tjenestens interesse, for dernæst for Retten at indskrænke denne begrundelse til budgetbegrænsninger.

— Personaleretten er, i modsætning til det i den appellerede doms præmis 50 hævdede, forpligtet til at undersøge ulovlighedsindsigelsen mod reglen på otte år, en begrundelse, som blev fremført på tidspunktet for afslaget på ansøgningen om forlængelsen af kontrakten som midlertidigt ansat.

- 2) Det andet anbringende vedrører en retlig fejl, idet Personaleretten fandt, at ansættelsesmyndigheden havde truffet den anfægtede afgørelse under overholdelse af tjenestens interesse, til trods for at Personaleretten havde konstateret, at Kommissionen under retsmødet erkendte, at alene budgetbegrænsninger kunne have været påberåbt som begrundelse for den anfægtede retsakt i første instans. Appellanten har desuden anført, at Personaleretten har tilsidesat sin begrundelsespligt og sin forpligtelse til at undersøge alle de retskrænkelser, som blev gjort gældende for den, ved ikke at henvise til appellants argumentation vedrørende modsætningen mellem begrundelsen om nedlæggelsen af stillinger som følge af budgetbegrænsninger og oprettelsen af nye stillinger som midlertidigt ansatte i lønklasse AD9.

Sag anlagt den 4. januar 2013 — Advance Magazine Publishers mod KHIM — Montres Tudor (GLAMOUR)

(Sag T-1/13)

(2013/C 86/29)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab, H. Lauf og V. Ahmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Montres Tudor SA (Genève, Schweiz)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. oktober 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 231/2012-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret og Montres Tudor SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Advance Magazine Publishers, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GLAMOUR« — EF-varemærkeansøgning nr. 9 380 916

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Montres Tudor SA

Det påberåbte varemærke eller tegn: International varemærkeregistrering med retsvirkning i Det Europæiske Fællesskab »TUDOR GLAMOUR« for varer i klasse 14

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for så vidt angår alle de anfægtede varer

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. januar 2013 — Sherwin-Williams Sweden mod KHIM — Akzo Nobel Coatings International (ARTI)

(Sag T-12/13)

(2013/C 86/30)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Sherwin-Williams Sweden AB (Märsta, Sverige) (ved advokat L. Ström)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Akzo Nobel Coatings International BV (Arnhem, Nederlandene)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. oktober 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2085/2011-1) (som stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse nr. B 1 717 142 af 9. august 2011) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sherwin-Williams Sweden AB

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »ARTI« for varer i klasse 2 — EF-varemærkeregistrering nr. 9 017 427

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Akzo Nobel Coatings International BV